

MIDWINTER CLASSIC

DOOR: PETER ECURY

Om u toch nog een beetje het Monte Carlo Historique gevoel - voor een klein prijsje - mee te geven, heeft de Stichting 'De Wegkruisers' - bekend van onder andere de Classic ROZ - een aantal jaren geleden de MidWinter Classic nieuw leven ingeblazen. In tegenstelling tot andere landelijke 'winterritjes' wél met alle benodigde en vereiste vergunningen en ontheffingen. Bovendien was er met de Belastingdienst een akkoord om klassiekers in de 'Overschakelingsregeling' te vrijwaren van mogelijke sancties. Safe and Sound op reis dus.

De equipe Nan Beers/Paul van de Riet op Triumph Dolomite 1850 HL passeren in de openingsfase in Heerhugowaard de omheining van 'Huize Tralezicht'

Na zich keurig netjes in de 30 kilometerzone in Oude Niedorp te hebben gedragen, kan het gas er weer op. Tot de naald 60 kilometer aangeeft althans...

Op zo'n foto kan de evolutie aan de achterzijde van een Triumph TR6 (links) en TR250 bestudeerd worden

Het is zondag 31 januari, de laatste dag van de eerste maand van het nieuwe jaar wanneer het redactionele voertuig ons naar de startlocatie - Hotel Restaurant Jules - in Heerhugowaard brengt. Een vertrouwd adres waarvan al eerder vertrokken was. Het is winter. Onderweg hebben wij al via het krakende radiootje gehoord dat de temperatuur zo rond de 8 graden Celsius zal schommelen. Boven nul, dat wel. En af en toe een (regen)bui, een beetje wind. Het is winter en dan hoort de temperatuur een graad of vijf tot tien onder nul te zijn, er sneeuw te vallen, te liggen en de sloten, grachten, meren en kanalen dichtgevroren te zijn... Dát is een beeld behorend bij de MidWinter Classic... De wereld is danig aan het veranderen.

De ontvangst bij genoemde horecagelegenheid is zoals gebruikelijk hartelijk. De heren - en ook dames - van 'De Wegkruisers' zitten relaxed te wachten op de dingen die komen gaan, zij weten ieder wat hen te doen staat. Het woord 'opwinding' moet in het woordenboek opgezocht worden. Dat geldt ook voor de aardig ogende, in ieder geval opgewekte dame die zich achter de koffietafel in de hall heeft opgesteld. Vriendelijk en beleefd wordt de versnapering overgedragen. "U kunt dadelijk nog een tweede kop koffie komen halen" meldt zij misschien ten overvloede. Wanneer wij in een later stadium het koffiekopje en taartbordje terug komen brengen en opmerken "Dat was een heerlijke appelpunt" wordt er meteen een tweede punt aangereikt. Het meer is nooit vol? Noord-Hollandse gastvrijheid. Inmiddels stromen de deelnemers binnen, vol verwachting

klopt hun hart, benieuwd naar wat de uitzetters - met jarenlange Tulpenrallye'fame' - Jaap Daamen en Adrie Brugmans bedacht hebben. De MidWinter Classic is géén rally, maar een kaartleesrit en daar zijn genoemde heren wereldkampioen in. Terwijl iedereen na melding bij de inschrijftafel moet wachten op hun 'routeboek' moment - met starttijd - hebben wij dat al gekregen. Compleet met 'uitlegboek' om het leven te vergemakkelijken.

Een pakkende tekst op het routeboek trekt de aandacht. Een tekst - in het Nederlands van toen - die wij u niet willen onthouden. Stond in 1947 in het ANWB/KNAC boek. 'Kaartlezen is ook een kunst. Kaartlezen vinden een heeleboel mensen een gekke uitdrukking. Een kaart, zoo zeggen zij, die wordt niet gelezen, doch daar kijk je af en toe zomaar eens op. Wie zoo reageert,

Welkome afwisseling in het doorgaans homogene startveld, een Sunbeam Alpine uit de eerste serie!

Windmills of Your mind? Feit is dat zo'n Renault ook amper in de historische rallywereld is te zien...

Fred Beckman, de 'motor' achter de Memorial Maus Gatsonides met echtgenote Bettine - zij koopt haar verchromde (!) schoenen bij 'Bumperworld'- gingen na de lunch in hun Triumph TR250 als een speer door Wieringen. Op naar een 8e plek in de Toerklasse!

In het middagtraject voerde de route achter een tankstation om naar de Tijd Controle. Er waren deelnemers bij die er Wroaaaap zo-maar voorbij speerden...

De dames Ina de Hoop/Bea Hubers - respectievelijk navigatrice/chauffeuse - zijn absoluut winterhard. De hele rit open gereden! En voor het eerst in de - zware - Sportklasse

laat zich zogezegd lelijk in de kaart kijken, want iemand die niet aan kaartlezen doet, leert een land nooit kennen'. Boven die tekst een bijpassend plaatje van toen, een kaartfragment met een afbeelding van een Ford (?) voorzien van een provinciaal (HZ) kenteken... Inderdaad een tekst die nog steeds geldt, maar ook een tekst die stiekem duidelijk maakt dat de navigatoren in het aanstaande avontuur geen moment hun aandacht mogen laten verslappen. Sowieso niet verstandig als bekend is dat Daamen & Brugmans het plan gesmeed hebben. Nadat een stuk of tien equipes aan de rit begonnen zijn, gaan ook wij op pad. Na het verlaten van het parkeerterrein links, kruising oversteken, na wat flats, het industrieterrein op. De 'Special' is begonnen. Na een beetje zigzaggen, doemt 'Huize Traliezicht' van Heerhugowaard op. Mooie locatie om even wat plaatjes te maken.

De serene rust - het is nog vroeg - wordt regelmatig verstoord door wat 'broemende' rallypaarden, maar ineens overstemd door een fietser die luid schreeuwend zijn misnoegen uit. De meest onoorbare schuttingtaal wordt af en toe afgewisseld door 'dodelijke verwensingen' richting de 'autodebielen'... Vloekend en tierend trapt hij verder. De man op zijn 'opgeleukte' rijwiel is duidelijk de weg kwijt. Hij is niet de enige, want de rallypaarden komen werkelijk van alle kanten, moeten keren, gaan weer terug, komen weer langs. Zij hebben niet in de gaten gehad dat er driftig gefotoshopt is in de kaart? Als eindelijk het industrieterrein verlaten kan worden, gaat het rechtsaf en dan einde weg links, het boerenland in. In een tuintje staat een Volkswagen Kever in Herbie vormgeving. Gezien de staat van het voertuig is het een gegadigde voor Verkeerd Afgelopen.

Het kaartlezen wordt nu ècht kaartlezen. De 'kortste route', want dat is de opdracht, wordt in de wielen gereden door een op een weggetje-op-de-kaart aangebracht 'fietsje'. Zo maakt de uitzetter van een weg een fietspad en daar mag u als automobilist dan niet rijden. Het zijn van die 'grappen' bekend in de rittensport. Opnieuw meten dus en een andere route maken. Oude Niedorp wordt verlaten en passend en metend gaat het naar Nieuwe Niedorp. Lutjewinkel staat aangegeven, maar helaas, nee, dat dorp moet men rechts laten liggen. Via Hogebeieren naar Haringhuizen, naar Barsingerhorn, door Mielbrug naar Krell om via Kolhorn bij Punt 11 te komen. Zo kom je nog eens ergens. Met een verdere gedetailleerde beschrijving van die eerste etappe naar de lunchlocatie 'De Zingende Wielen' - op steenworp afstand van Den Oever - als voorlopige finish van die och-

UITSLAG MIDWINTER CLASSIC 2016

Sportklasse:

- 1) Albert Boekel - Remco Luksemburg
- 2) Anneke van Lierop - Dick van Lierop
- 3) Hans van Beek - Joep Wanders

Toerklasse:

- 1) Willem Geuzebroek - Guillaume Geuzebroek
- 2) Ben Vermeer - Benjamin Vermeer
- 3) Nan Beers - Paul van de Riet

Alfa Romeo 1750 GTV

New Mini

Alfa Romeo Giulia 1300 TI

DAF 66

Mercedes-Benz 200D

Triumph Dolomite 1850 HL

tend, zullen wij u niet vervelen. U moet namelijk meegedaan hebben om het allemaal te begrijpen, (weer) voor u te zien. Op straat is het in ieder geval rustig; de deelnemers gedragen zich opperbest. Gewoon 'easy motoring', beleefd, correct. Daar kan niemand over klagen. Bij het restaurant 'De Zingende Wielen' heeft men zo'n tsunami aan bezoekers waarschijnlijk niet vaak meegemaakt. Alle zeilen worden bijgezet, iedere centimeter benut, waardoor iedereen daar uiteindelijk toch heerlijk heeft kunnen knagen. Chapeau! Onderwijl stortten de 'toppers' zich op elkaar om de onderweg opgedane 'problemen' te bespreken. De oplossingen zijn legio. De mannen en vrouwen van 'De Wegkruisers' bekijken deze taferelen onberoerd, moeten af en toe glimlachen om deze commotie. Ook het woord 'stress' moet voor die mannen en vrouwen in het woordenboek opgezocht worden. Vanavond

wordt het gewoon weer donker en de volgende ochtend weer licht, zo plezierig zit het leven voor hen in elkaar.

Zo'n lunchpauze geeft een dipje in de concentratie. Dat weten de ervaren uitzetters Daamen & Brugmans als geen ander. Vandaar dat de eerste kilometers niet al té moeilijk zijn, maar dan, 'Pats' weer ongenadig in het diepe. Goed opletten, goed meten, de kaarten met een loep bestuderen en de situatie buiten goed in u opnemen. Klopt een en ander wel met uw kaart(fragment)? De route voert langs Smerp en Stroe op het voormalige eiland Wieringen. Onderweg moeten de Routecontroles B, A en C genoteerd worden. Daarna niet 'het lusje' - waar een RC met de letter 'D' staat - want Ai, er is een bermlijn met 'wegafsluiting' op de kaart... De Waddenzee biedt even later een schitterend uitzicht. Voor dergelijke romantiek is geen plaats, want voor je het weet duikel je als navi-

gator in de volgende valkuil. De letter F die in de buitenbocht verscholen staat in een opengeknipte plastic jerrycan. Achter een stapeltje stenen en dus onopvallend. Velen rijden er ongemerkt langs. Uiteindelijk gaat het na wat omzwervingen al spoedig van het asfalt een gravelweggetje op en dan wordt het nóg beter opletten. Achter de Van Ewijcksluis gaat de route namelijk achter de huizen langs... Vlak bij Anna Paulowna moet de volgende kaart ter hand genomen worden, na een prachtig dijkweggetje bij Vertrouwen scherp rechts en gewoon op een ander dijkweggetje - met veel slingers - blijven. Het is schitterend gebied. Kaart 3 van de 2e etappe moet het circus terugbrengen naar de finish bij Hotel Restaurant Jules. Niet in één streep, maar via een uitdagede route. 'Opletten' en 'bij de les blijven' is nog steeds het motto. Voor chauffeur en navigator, 'n foutje is zomaar gemaakt. Zo, de finish is eindelijk bereikt. Het was een heftig ritje. Geen trammelant onderweg, geen botsingen, geen boze fietsers of wandelaars en achteraf gezien, gelukkig geen sneeuw en ijs. Wij betwijfelen of er in gevallen van winterse omstandigheden wel strooiploegen uitrukken om te pogen in dit landelijke gebied overal het wegdek *glibbervrij* te maken. In ieder geval een Topevenement en een besliste aanrader in 2017. Althans, als kaartlezen uw hobby is. Het is een kunst en u wil zich toch niet lelijk in de kaart laten kijken, want zo leert u uw land nooit kennen...

Ook een weinig geziene Ford Cortina 1600E
in de MidWinterclassic